

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΪΑΣ

ΠΑΒ

916

06 ΑΥΓ. 2014

Κ.Ο. ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ

ΑΝΑΦΟΡΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ

ΥΠΟΥΡΓΟΥΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ, ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

Θέμα: «Η ανάπτυξη δεν είναι μόνο λόγια!»

Σχετικά με το δημοσίευμα της εφημερίδας «Η ΓΝΩΜΗ» (09 Ιουλίου 2014) που αφορά το αίτημα για τη χρηματοδότηση ενός από τα τέσσερα μικρά υδροηλεκτρικά έργα.

Ο αναφέρων Βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

ΑΠΟΨΗ

Η ανάπτυξη δεν είναι μόνο λόγια!

ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΤΑΜΠΟΥΡΕΑ*

Θεώρησα ότι ήταν τόσο παράλογη η απάντηση, που άγγιζε τα όρια του κωμικού και δεν έδωσα πλέον συνέχεια στο θέμα. Απλά αναρωτήθηκα, όταν έργα με *payback period* τριών χρόνων δεν χρηματοδοτούνται, έργα τα οποία αφορούν έναν σημαντικό και κρίσιμο τομέα της οικονομίας, τότε τι θα χρηματοδοτηθεί;

Η μόνη δικαιολογία, η οποία πιθανόν βάρυνε στην απόφασή τους, ήταν ότι θεωρούσαν ως πιθανότερο σενάριο το ενδεχόμενο, το κράτος να μην απέδιδε το ποσό της επιδότησης και η ΔΕΗ να μην ήταν σε θέση να καταβάλει το υποσχεθέν από τη σύμβαση ποσό ή να μείωνε σημαντικά το κόστος ανά κιλοβατώρα.

Η τελευταία υπόθεση, νομίζω ότι δεν ευσταθεί, καθότι το κόστος ανά κιλοβάτ στα υδροηλεκτρικά, είναι κατά πολύ μικρότερο των άλλων μορφών ενέργειας και η πιθανότητα μείωσης της κιλοβατώρας είναι μικρή. Άρα, η μόνη λογική εξήγηση είναι ότι δεν χρηματοδοτούν στην ουσία τίποτα νέο, παρά μόνο επιλεγμένους υφιστάμενους πελάτες, επειδή δεν έχουν εμπιστοσύνη ούτε στο κράτος ούτε στην κρατική ΔΕΗ.

Οι φωστήρες που ανέλαβαν να βγάλουν την Οικονομία μας από την κρίση, υπονόμευσαν ταυτόχρονα βασικές σταθερές και αξίες του οικονομικού μοντέλου, όπως την εμπιστοσύνη και φερεγγυότητα του κράτους και την αξία του πλούτου της χώρας, με την παράλογη φορολογία και σήμερα αναρωτώνται γιατί καθυστερεί η ανάπτυξη! Δυστυχώς, θα αναρωτώνται για πολύ ακόμη, καθότι το σύστημα με λαβωμένες αρχές και εργαλεία, θα αδυνατεί να συμπεριφερθεί λογικά και θα καταλήγει σε κωμικές και παράλογες αποφάσεις, όπως εκείνες που σας περιέγραψα.

* Ο Παναγιώτης Ταμπουρέας είναι Οικονομολόγος-σύμβουλος επιχειρήσεων

Από αυτές τις στήλες, είχαμε αναφερθεί ιδιαίτερα στο πρόβλημα της ανάπτυξης μέσα από την κρίση, την φορολογική πολιτική μείωσης του πλούτου και το αδιέξοδο του τραπεζικού συστήματος, λόγω του μεγάλου ποσοστού των προβληματικών δανείων.

Σήμερα, θα παρουσιάσουμε μια πραγματική περίπτωση αιτήματος δανειοδότησης, για ένα υδροηλεκτρικό έργο και θα αναφερθούμε στην απάντηση της Τράπεζας, με στόχο να καταδειχθεί το πρόβλημα χρηματοδότησης, που αντιμετωπίζει η πραγματική οικονομία και το αδιέξοδο που αντιμετωπίζει η χώρα μας.

Το αίτημα αφορούσε στη χρηματοδότηση ενός από τα τέσσερα μικρά υδροηλεκτρικά έργα, τα οποία είχε επεξεργαστεί μια εταιρία από τη Βόρειο Ελλάδα.

Πρόκειται για ένα έργο δυναμικότητας ενός «μέγα-βατ», συνολικού κόστους 1.350.000 ευρώ. Το έργο είχε υποβληθεί με βάση τον Αναπτυξιακό Νόμο και είχε εγκριθεί επιδότηση ύψους 500.000 ευρώ και κατά 35% φοροαπαλλαγή από τα κέρδη. Το συνολικό ετήσιο έσοδο με λειτουργία 6 μηνών, υπολογίζεται, με βάση τα στοιχεία 25 ετών μετρήσεων, στα 300.000 ευρώ.

Το αίτημα υποβλήθηκε στην Τράπεζα για χρηματοδότηση, με την υποχρέωση ίδιας συμμετοχής κατά 350.000 ευρώ και καθαρή συμμετοχή της Τράπεζας περίπου 500.000 ευρώ (1.350.000 - 350.000 - 500.000 = 500.000). Αναφορικά με τις εγγυήσεις, θα υποθηκευόταν η μονάδα και θα εκχωρείτο το συμβόλαιο με τη ΔΕΗ, για να διασφαλίζονται πρώτα οι τοκοχρεωλυτικές απαιτήσεις της Τράπεζας.

Μετά από μια συμμετοχή αξιολογών βαθμολογικά στελεχών, σε σχετική σύσκεψη για την ανάλυση του αιτήματος, η Τράπεζα αποφάσισε ότι για να εξετάσει τη χρηματοδότηση του έργου, θα πρέπει, πέραν των ανωτέρω εγγυήσεων, να καταβληθεί το ποσό της χρηματοδότησης σε δεσμευμένο λογαριασμό!

«Μας έφυγε η ψυχή», όταν ακούσαμε το στέλεχος της Τράπεζας να εκστομίζει την απόφαση αυτή!

Στην σύντομη συζήτηση που ακολούθησε, επισημάνθηκε ότι δεν πιστεύουμε να υπάρχουν έργα, που σε λιγότερο από δύο χρόνια, θα μπορέσουν να αποπληρώσουν το κόστος της χρηματοδότησης και συνολικά σε τρία χρόνια να εξοφλήσουν την επένδυση! Όταν ρωτήσαμε πώς δικαιολογεί τη δέσμευση των 500.000 ευρώ ως τραπεζική τακτική και λογική, με τον δανειολήπτη να καλείται να καταβάλει το ποσό της δανειοδότησης ως κατάθεση, με επιτόκιο 2,5% και ταυτόχρονα... να το δανειστεί με επιτόκιο 8% (!), αρκέστηκε να ψελλίσει μερικές ακατάληπτες δικαιολογίες.